

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 9C/515/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813206712
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813206712.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, 820 02 Bratislava, IČO: 35 925 922, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: Ľ. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Z. XXX, XXX XX J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, zast.: JUDr. Ambróz Motyka, so sídlom SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie sumy 671,98 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanému súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 142,22 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 21.6.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny 671,98 eur, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1172,95 eur od 5.10.2012 do 7.11.2012, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 671,98 od 8.11.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so spoločnosťou GE MONEY a.s. Zmluvu o úvere č. 3710273138 (ďalej len „Zmluva“), Obchodné podmienky úverových produktov (ďalej len „UP“) sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 5974,91 eur zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 72 pravidelných mesačných splátkach po 139,75 eur. Nakoľko si žalovaný neplnil riadne a včas svoje povinnosti, spoločnosť GE MONEY, a.s. vypovedala zmluvu dňa 10.10.2010. Žalobca pohľadávku žalobcu do dnešného dňa uhradil čiastočne platbou dňa 8.11.2012 vo výške 159,20 eur, platbou dňa 8.11.2012 vo výške 9,83 eur, platbou dňa 8.11.2012 vo výške 500,97 eur. Pohľadávka žalobcu k dnešnému dňu predstavuje sumu 671,98 eur, ktorú tvorí neuhradená istina úveru vo výške 671,98 eur. Súčasťou sumy úrokov z omeškania sú ďalej úroky z omeškania vyčíslené podľa § 369 ods, 1 Obchodného zákonníka, t.j. 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1172,95 eur od 5.10.2012 do 7.11.2012, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 671,98 eur od 8.11.2012 do zaplatenia.

Dňa 27.9.2012 uzavrel žalobca ako postupník so spoločnosťou GE Money, a.s. so sídlom Bottova 7, 811 09 Bratislava, IČO: 17 324 220 ako postupcom, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej bola žalobcovi postúpená splatná pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere vo výške 1332,15 eur s prísl. a právami spojenými s pohľadávkou.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 9.12.2013 poukázal na skutočnosť, že predmetná Zmluva o úvere neobsahuje zákonom požadované náležitosti, konkrétne údaj o konečnej splatnosti úveru, údaj o ročnej úrokovej sadzbe, je preto v zmysle § 4 ods. 3 druhá veta zák. č. 258/2001 Z. z. poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žiadal, aby žalobca predložil platobnú históriu úverového vzťahu, z ktorej bude zrejmé, koľko už žalovaný plnil žalobcovi a právnenému predchodcovi žalobcu. Keďže si žalobca od žalovaného uplatňuje len nárok na zaplatenie sumy 671,98 eur má za to, že žalovaný už poskytnutý bezúročný a bezpoplatkový úver preplatil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou zo dňa 21.6.2013, zmluvou o úvere zo dňa 24.6.2008, výpisom z obchodného registra žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2012, oznámením o postúpení pohľadávky, všeobecnými obchodnými podmienkami úverových produktov verzia 1/2008 a zistil nasledovný skutkový stav:

V podaní zo dňa 7.1.2014 žalobca reagoval na vyjadrenia vedľajšieho účastníka, že veriteľ nemôže požadovať úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Žalobca uviedol, že zo zmluvy o úvere zo dňa 24.6.2008 vyplýva, že na jej základe bol poskytnutý úver v celkovej výške 180.000 SK, tento mal byť žalovaným splatený v 72. mesačných splátkach vo výške á 4210 SK, celkovo mal teda žalovaný zaplatiť sumu 303.120 SK, v zmluve bolo dohodnuté poistenie v čiastke 162 SK. Má za to, že rozdiel medzi celkovou sumou (cena úveru uvádzaná vo výške 303.120 SK) a výškou úveru predstavuje odplatu (úrok) za poskytnutie úveru. Uviedol, že výška úroku vyplýva zo Zmluvy, na základe údajov o úvere bol vypočítaný aj ukazovateľ ročnej percentuálnej miery nákladov (18,90 %).

Žalobca uzavrel so spoločnosťou GE MONEY a.s. Zmluvu o úvere č. 3710273138 (ďalej len „Zmluva“), Obchodné podmienky úverových produktov (ďalej len „UP“) sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 5974,91 eur zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 72 pravidelných mesačných splátkach po 139,75 eur. Nakoľko si žalovaný neplnil riadne a včas svoje povinnosti, spoločnosť GE MONEY, a.s. vypovedala zmluvu dňa 10.10.2010. Žalobca pohľadávku žalobcu do dnešného dňa uhradil čiastočne platbou dňa 8.11.2012 vo výške 159,20 eur, platbou dňa 8.11.2012 vo výške 9,83 eur, platbou dňa 8.11.2012 vo výške 500,97 eur. Pohľadávka žalobcu k dnešnému dňu predstavuje sumu 671,98 eur, ktorú tvorí neuhradená istina úveru vo výške 671,98 eur. Súčasťou sumy úrokov z omeškania sú ďalej úroky z omeškania vyčíslené podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, t.j. 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1172,95 eur od 5.10.2012 do 7.11.2012, 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 671,98 eur od 8.11.2012 do zaplatenia.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 1.7.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah

zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení už citovaného zákona č. 150/2004 Z.z. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou -typovou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť,

aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 24.6.2008 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému v sume 5974,91 eur (180.000 Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 139,75 eur (4210 Sk) a to v 72 mesačných splátkach pri konečnej výške úveru 10061,74 eur (303.120 Sk).

V dôsledku neplnenia si povinnosti žalovaného právny predchodca žalobcu vypovedal zmluvu dňa 10.10.2010.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. takáto zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať okrem iného sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že žalovaného ako spotrebiteľa o týchto náležitostiach informoval, pretože predmetná zmluva neobsahuje žiadne údaje o výške uplatneného úroku zo spotrebiteľského úveru, vrátane poplatkov uvedených v žalobnom návrhu. Podľa § 4 ods. 5 cit. zák. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené. Pretože predmetná úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 cit. zák., a to najmä údaje o výške úroku, iných poplatkov, uvedený spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ ide o ročnú úrokovú sadzbu, spôsob jej výpočtu v danom prípade je uvedený v úverových podmienkach žalobcu v hlave 5 § 1.

V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania neobsahuje údaj o úrokoch, ale len údaj o výške mesačnej splátky vo výške 4210,-Sk. Ani obchodné podmienky úverových produktov žalobcu na ktoré zmluva o úvere poukazuje ako na svoju neoddeliteľnú súčasť, neobsahujú žiadnu úrokovú sadzbu.

Ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy je v súlade s čl. 8 smernice, ktorá umožňuje členským štátom prijať právnu úpravu nad rámec smernice a takéto ustanovenie pôsobí dostatočne sankčné a odradzujúco. Úroky popri údajoch o celkových nákladoch (RPMN) majú svoje opodstatnenie, pretože úroky vyjadrujú cenu hlavného predmetu plnenia.

Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Ten má totiž právo byť informovaný o výške úrokov z úveru a poplatkoch. Žalobca ako dodávateľ má preto zákonnú povinnosť v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť údaj o výške úrokov a poplatkov. A to priamo v zmluve so sankciou straty práva na úroky a poplatky v zmluve neuvedené (§ 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch). Informácia spotrebiteľa o

úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Žalovaný však túto možnosť nemal, keďže výška úroku z úveru nie je uvedená v zmluve o úvere (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 245/2010).

V tomto smere je potrebné poukázať na to, že uvedené platí v zmysle cieľov smernice Rady 93/13 EHS (čl. 3, 4) o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“) len za stavu, ak je cena plnenia uvedená transparentne a zrozumiteľne (porov. uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSTĚ, s.r.o./KORČKOVSKÁ zo dňa 16.11.2010).

Žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých jednorazovo žalovanému. Žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu 5974,91 eur, keďže žalobca nepredložil platobnú históriu úverového vzťahu, z ktorej by bolo zrejmé, koľko už žalovaný plnil žalobcovi a právnomu predchodcovi žalobcu, súd má za to, že žalovaný už poskytnutý bezúročný a bezpoplatkový úver preplatil, vzhľadom k tomu, že žalobcovi bol poskytnutý úver v celkovej výške 5974,91 eur, celkovo mal žalovaný zaplatiť sumu 10061,74 eur a žalobca ako dlžnú sumu žiada 671,98 eur, t.j. 10061,74 eur (cena úveru) - 671,98 eur (dlžná suma) = 9389,76 (uhradená suma), a teda žalovaný uhradil žalobcovi sumu, ktorá prevyšuje výšku úveru ktorá mu bola poskytnutá.

Ako už bolo uvedené vyššie, žalobcovi preto vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých jednorazovo žalovanému. Keďže tento mu už uhradil vyššiu sumu ako mu žalobca poskytol, súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, avšak trovy konania si neuplatnil, preto mu súd náhradu trov nepriznal.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, ktorý mal v konaní plný úspech a od ktorého sa odvodzuje právo na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, trovy konania vyčíslil v podaní zo dňa 9.12.2013, prostredníctvom svojho právneho zástupcu pozostávajúce z trov konania vo výške 142,22 eur.

Pri hodnote peňažnej pohľadávky - tarifnej hodnote 671,98 eur odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) sumu 51,45 eur. Suma 142,22 eur pozostáva z trov konania, z odmeny za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky v sume 51,45 eur, vyjadrenie zo dňa 9.12.2013 v sume 51,45 eur, z režijného paušálu v sume 2 × 7,81 eur za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 a zo sumy 23,70 eur tvoriacej 20 % DPH z odmeny.

K priznanej náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd ďalej uvádza, že ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

V zmysle vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.